

Opinia Rady (art. 64)

Opinia 11/2020 w sprawie projektu decyzji właściwego organu nadzorczego Irlandii w sprawie zatwierdzenia wymogów akredytacji podmiotu monitorującego kodeks postępowania zgodnie z art. 41 RODO

Przyjęta 25 maja 2020 r.

Spis treści

1	STRESZCZENIE STANU FAKTYCZNEGO	4
2	OCENA	4
2.1	Ogólne uzasadnienie Rady w odniesieniu do przedłożonego projektu wymogów akredytacji 4	
2.2	Analiza opracowanych przez IE ON wymogów akredytacji dla podmiotów monitorujących kodeks postępowania.....	5
2.2.1	UWAGI OGÓLNE	5
2.2.2	NIEZALEŻNOŚĆ.....	6
2.2.3	KONFLIKT INTERESÓW.....	7
2.2.4	WIEDZA FACHOWA.....	7
2.2.5	USTANOWIONE PROCEDURY I STRUKTURY	8
2.2.6	PRZEJRZyste ROZPATRYWANIE SKARG	8
2.2.7	KOMUNIKACJA Z IE ON	8
2.2.8	MECHANIZMY PRZEGLĄDU KODEKSU	9
2.2.9	STATUS PRAWNY	9
3	WNIOSKI/ZALECENIA	9
4	UWAGI KOŃCOWE.....	10

Europejska Rada Ochrony Danych

Uwzględniając art. 63, art. 64 ust. 1 lit. c), art. 64 ust. 3–8 oraz art. 41 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (zwanego dalej „RODO”),

uwzględniając Porozumienie EOG, a w szczególności jego załącznik XI i protokół 37, w brzmieniu zmienionym decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 154/2018 z dnia 6 lipca 2018 r.¹,

uwzględniając art. 10 i 22 swojego regulaminu wewnętrznego z dnia 25 maja 2018 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Główną rolą Europejskiej Rady Ochrony Danych (zwanej dalej „Radą”) jest zapewnienie spójnego stosowania RODO w przypadku, gdy organ nadzorczy (zwany dalej „ON”) zamierza zatwierdzić wymogi akredytacji podmiotu monitorującego kodeks postępowania (zwany dalej „kodeksem”) zgodnie z art. 41 RODO. W związku z powyższym celem niniejszej opinii jest przyczynienie się do zharmonizowania podejścia w odniesieniu do sugerowanych kryteriów, które organ nadzorczy ds. ochrony danych powinien opracować i które mają zastosowanie podczas akredytacji podmiotu monitorującego kodeks przez właściwy organ nadzorczy. Pomimo że RODO bezpośrednio nie nakłada jednolitego zestawu wymogów akredytacji, sprzyja to spójności. Rada dąży do osiągnięcia tego celu w swojej opinii poprzez: po pierwsze, wnioskowanie do właściwych organów nadzorczych o sporządzenie projektu wymogów akredytacji podmiotów monitorujących w oparciu o art. 41 ust. 2 RODO oraz o „Wytyczne 1/2019 w sprawie kodeksów postępowania i podmiotów monitorujących na mocy rozporządzenia 2016/679” (zwane dalej „wytycznymi”), z wykorzystaniem ośmiu wymogów określonych w sekcji o akredytacji wytycznych (sekcja 12); po drugie, przedstawienie właściwym organom nadzorczym pisemnych wytycznych wyjaśniających wymogi akredytacji; oraz zwrócenie się do właściwych organów nadzorczych o przyjęcie tych wymogów zgodnie z niniejszą opinią, tak aby osiągnąć zharmonizowane podejście.

(2) Nawiązując do art. 41 RODO właściwe organy nadzorcze powinny przyjąć wymogi akredytacji podmiotów monitorujących zatwierdzone kodeksy. Powinny jednak stosować mechanizm spójności w celu umożliwienia określenia odpowiednich wymogów gwarantujących monitorowanie przez podmioty monitorujące przestrzegania kodeksów w sposób kompetentny, spójny i niezależny, ułatwiając tym samym właściwe wdrażanie kodeksów w całej Unii, a w rezultacie przyczyniając się do właściwego stosowania RODO.

(3) W celu zatwierdzenia kodeksu obejmującego organy i podmioty niepubliczne podmioty monitorujące muszą zostać zidentyfikowane jako część kodeksu i akredytowane przez właściwy organ nadzorczy jako zdolne do skutecznego monitorowania kodeksu. W RODO nie zdefiniowano pojęcia „akredytacja”. Jednakże art. 41 ust. 2 RODO określa ogólne wymogi akredytacji podmiotu monitorującego. Istnieje szereg wymogów, które należy spełnić w sposób satysfakcjonujący dla właściwego organu nadzorczego w zakresie akredytacji podmiotu monitorującego. Aby uzyskać

¹ Odniesienia do „Unii” w niniejszej opinii należy rozumieć jako odniesienia do „EOG”.

akredytację, twórcy kodeksów są zobowiązani do wyjaśnienia i wykazania, w jaki sposób proponowany przez nich podmiot monitorujący spełnia wymogi określone w art. 41 ust. 2 RODO.

(4) Podczas gdy wymogi akredytacji podmiotów monitorujących podlegają mechanizmowi spójności, rozwój wymogów akredytacji przewidzianych w wytycznych powinien uwzględniać sektor lub specyfikę kodeksu. Właściwe organy nadzorcze mają swobodę uznania w odniesieniu do zakresu stosowania i specyfiki każdego kodeksu i powinny uwzględniać istotne prawodawstwo. W związku z powyższym celem opinii Rady jest uniknięcie istotnych niespójności, które mogą mieć wpływ na działanie podmiotów monitorujących, a w konsekwencji na reputację kodeksów postępowania RODO i ich podmiotów monitorujących.

(5) W tym względzie wytyczne przyjęte przez Radę posłużą jako wytyczne w kontekście mechanizmu spójności. W szczególności w wytycznych Rada wyjaśniła, że nawet jeżeli akredytacja podmiotu monitorującego ma zastosowanie wyłącznie do konkretnego kodeksu, podmiot monitorujący może być akredytowany w odniesieniu do więcej niż jednego kodeksu, pod warunkiem, że spełnia on wymogi akredytacji dla każdego kodeksu.

(6) Opinię Rady należy przyjąć zgodnie z art. 64 ust. 3 RODO w związku z art. 10 ust. 2 regulaminu wewnętrznego EROD w terminie ośmiu tygodni od pierwszego dnia roboczego po podjęciu przez przewodniczącego i właściwy organ nadzorczy decyzji o kompletności akt. Ze względu na złożony charakter sprawy termin ten można przedłużyć o kolejne sześć tygodni na podstawie decyzji przewodniczącego.

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

1 STRESZCZENIE STANU FAKTYCZNEGO

1. Organ nadzorczy Irlandii (zwany dalej „IE ON”) przedłożył Radzie projekt decyzji zawierający wymogi akredytacji podmiotu monitorującego kodeks postępowania, zwracając się do Rady o wydanie opinii zgodnie z art. 64 ust. 1 lit. c) w celu wypracowania spójnego podejścia na szczeblu unijnym. 13 lutego 2020 r. podjęto decyzję w sprawie kompletności dokumentacji.
2. Zgodnie z art. 10 ust. 2 regulaminu wewnętrznego Rady, ze względu na złożoność rozpatrywanej sprawy, przewodnicząca zdecydowała o przedłużeniu początkowego ośmioletniego terminu o kolejne sześć tygodni.

2 OCENA

2.1 Ogólne uzasadnienie Rady w odniesieniu do przedłożonego projektu wymogów akredytacji

3. Wszystkie wymogi akredytacji przedłożone Radzie w celu uzyskania opinii muszą w pełni odnosić się do kryteriów, o których mowa w art. 41 ust. 2 RODO, i powinny być zgodne z ośmioma obszarami określonymi przez Radę w sekcji wytycznych dotyczącej akredytacji (sekcja 12, s. 21–25). Opinia Rady ma na celu zapewnienie spójności i prawidłowego stosowania art. 41 ust. 2 RODO w odniesieniu do przedstawionego projektu.

Przyjęta

4. Oznacza to, że przy opracowywaniu wymogów akredytacji podmiotu monitorującego kodeksy zgodnie z art. 41 ust. 3 i art. 57 ust. 1 lit. p) RODO wszystkie ON powinny spełniać te podstawowe wymogi przewidziane w wytycznych, a Rada może zalecić ON wprowadzenie odpowiednich zmian w ich projektach w celu zapewnienia spójności.
5. Dla wszystkich kodeksów obejmujących organy i podmioty niepubliczne muszą istnieć akredytowane podmioty monitorujące. W RODO wyraźnie wskazano, że ON, Rada i Komisja „zachęcają do sporządzania kodeksów postępowania mających pomóc we właściwym stosowaniu niniejszego rozporządzenia – z uwzględnieniem specyfiki różnych sektorów dokonujących przetwarzania oraz szczególnych potrzeb mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw” (art. 40 ust. 1 RODO). W związku z powyższym Rada uznaje, że wymogi muszą odnosić się do różnych rodzajów kodeksów, mających zastosowanie do sektorów o różnej wielkości, uwzględniających różne interesy i obejmujących czynności przetwarzania o różnych poziomach ryzyka.
6. W niektórych obszarach Rada wesprze rozwój zharmonizowanych wymogów, zachęcając ON do rozważenia przedstawionych przykładów w celu wyjaśnienia.
7. W przypadku gdy niniejsza opinia nie dotyczy konkretnego wymogu, oznacza to, że Rada nie zwraca się do IE ON o podjęcie dalszych działań.
8. Niniejsza opinia nie dotyczy informacji przedłożonych przez IE ON, które są poza zakresem art. 41 ust. 2 RODO, takich jak odniesienia do prawodawstwa krajowego. Rada zauważa jednak, że prawodawstwo krajowe powinno być zgodne z RODO, jeżeli jest to wymagane.

2.2 Analiza opracowanych przez IE on wymogów akredytacji dla podmiotów monitorujących kodeks postępowania

9. Biorąc pod uwagę, że:
 - a. art. 41 ust. 2 RODO zawiera wykaz obszarów akredytacji, które podmiot monitorujący musi uwzględnić, aby uzyskać akredytację;
 - b. art. 41 ust. 4 RODO wymaga, aby dla wszystkich kodeksów (z wyjątkiem kodeksów obejmujących organy publiczne zgodnie z art. 41 ust. 6) istniał akredytowany podmiot monitorujący; oraz
 - c. art. 57 ust. 1 lit. p) i q) RODO stanowi, że właściwy organ nadzorczy musi opracować i opublikować wymogi akredytacji podmiotów monitorujących oraz akredytować podmiot monitorujący kodeksy postępowania;

Rada jest zdania, że:

2.2.1 UWAGI OGÓLNE

10. Rada wspiera rozwój dobrowolnych działań w zakresie zgodności, w tym opracowywanie kodeksów, które mają przyczynić się do właściwego stosowania RODO przez poszczególne sektory o różnej wielkości i obejmują czynności przetwarzania o różnych poziomach ryzyka. W tym kontekście Rada popiera położenie przez IE ON nacisku na szczególne potrzeby mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw.

Przyjęta

11. Rada zauważa, że IE ON zapewnił szereg przykładów, które w ogólnym ujęciu pomagają w interpretacji projektu decyzji. Niektóre przykłady powinny raczej stanowić wymogi, aniżeli przykłady. W związku z tym Rada zaleca, aby IE ON zmienił odpowiednio projekt.
12. Rada zachęca IE ON do włączenia do projektu wymogów akredytacji pewnych przykładów informacji lub dokumentów, które wnioskodawcy muszą przedłożyć przy ubieganiu się o akredytację.

2.2.2 NIEZALEŻNOŚĆ

13. Rada uważa, że podmiot monitorujący powinien wykazać swoją niezależność w czterech obszarach: 1) procedur prawnych i decyzyjnych; 2) finansowym; 3) organizacyjnym; 4) odpowiedzialności.² Jeżeli chodzi o wymogi IE ON wydaje się, że pierwszy i trzeci obszar objęte są sekcją 1.1 poświęconą „Strukturze, uprawnieniom i funkcjom”, natomiast drugi obszar objęty jest sekcją 1.2 zatytułowaną „Budżet i zasoby”. Rada zauważa jednak, że nie odniesiono się do czwartego obszaru związanego z rozliczalnością.
14. W tym względzie Rada zauważa, że podmiot monitorujący powinien być w stanie wykazać „odpowiedzialność” za swoje decyzje i działania, aby zostać uznanym za niezależny. IE ON powinien wyjaśnić, jakiego rodzaju dowody powinien przedstawić podmiot monitorujący, aby wykazać swoją odpowiedzialność. Można to osiągnąć m.in. poprzez określenie ról i ram decyzyjnych oraz procedur sprawozdawczych, a także poprzez opracowanie strategii mających na celu zwiększenie wśród personelu świadomości na temat istniejących struktur zarządzania i obowiązujących procedur. W związku z tym Rada zaleca IE ON wprowadzenie wyżej wymienionych wymogów dotyczących odpowiedzialności podmiotu monitorującego.
15. W odniesieniu do sekcji 1.1.2 projektu wymogów akredytacji IE ON, która dotyczy kwestii wewnętrznego podmiotu monitorującego, Rada jest zdania, że niezależność powinna istnieć nie tylko w stosunku do większego podmiotu, lecz w odniesieniu do ogólnej struktury grupy. Zgodnie z pkt 65 wytycznych, w przypadku gdy proponuje się powołanie wewnętrznego podmiotu monitorującego, powinien on mieć osobnych pracowników i kierownictwo, a jego odpowiedzialność i funkcja powinny być niezależne od innych obszarów organizacji. Można to osiągnąć na wiele sposobów, na przykład poprzez wykorzystanie skutecznych barier organizacyjnych i informacyjnych oraz odrębnych struktur zarządzania sprawozdawczością dla stowarzyszenia i podmiotu monitorującego. Podmiot monitorujący powinien mieć możliwość działania w sposób niezależny i być chroniony przed wszelkimi sankcjami lub ingerencjami wynikającymi z wykonywania swoich zadań. W tym kontekście Rada zachęca IE ON do lepszego wyjaśnienia tej sekcji i doprecyzowania, że należy zapewnić niezależność większego podmiotu, w szczególności twórcy kodeksu.
16. W odniesieniu do sekcji 1.2.1 projektu wymogów akredytacji IE ON Rada uważa, że dysponowaniu wystarczającymi środkami finansowymi i innymi zasobami powinny towarzyszyć procedury niezbędne do zapewnienia funkcjonowania kodeksu postępowania w czasie. W związku z tym Rada zaleca IE ON zmianę noty wyjaśniającej i dodania do niej odniesienia do takich procedur.
17. Rada podkreśla, że twórcy kodeksów powinni być w stanie wykazać, że proponowany podmiot monitorujący dysponuje odpowiednimi zasobami i personelem umożliwiającymi mu wykonywanie

² EROD omówiła te obszary w sposób bardziej szczegółowy w opinii nr 9/2019 w sprawie projektu wymogów akredytacji podmiotu monitorującego kodeks postępowania zgodnie z art. 41 RODO austriackiego organu nadzorczego ds. ochrony danych.

swoich zadań w odpowiedni sposób. W szczególności zasoby te powinny być proporcjonalne do oczekiwanej liczby i wielkości członków kodeksu, a także do złożoności lub stopnia ryzyka związanego z określonym przetwarzaniem danych (zob. pkt 73 wytycznych). Rada zauważa, że w tym kontekście w sekcji 1.2.4 projektu wymogów IE ON brakuje pewnych kryteriów, które należy wykorzystywać do pomiaru adekwatności zasobów i personelu podmiotu monitorującego. W związku z tym Rada zachęca IE ON do dodania pewnych dodatkowych szczegółów do projektu wymogów, takich jak oczekiwana liczba i wielkość członków kodeksu, a także złożoność lub stopień ryzyka związanego z przetwarzaniem danych.

18. W odniesieniu do korzystania z usług podwykonawców Rada zauważa, że sekcja 1.2.5 projektu wymogów akredytacji IE ON stanowi, że „korzystanie z usług podwykonawców nie zwalnia podmiotu monitorującego z odpowiedzialności”. Rzeczywiście podmiot monitorujący powinien ponosić ostateczną odpowiedzialność za wszystkie decyzje podejmowane w związku z jego funkcją monitorowania. Rada zachęca zatem IE ON do doprecyzowania, że niezależnie od odpowiedzialności i obowiązków podwykonawcy podmiot monitorujący zawsze ponosi ostateczną odpowiedzialność za podejmowanie decyzji i zapewnianie zgodności. Ponadto Rada jest zdania, że nawet w przypadku korzystania z usług podwykonawców podmiot monitorujący musi zapewniać skuteczne monitorowanie wykonywanych usług przez podmiot wykonujący zamówienie. Rada zaleca, aby IE ON wyraźnie dodał ten obowiązek w projekcie wymogów akredytacji.

2.2.3 KONFLIKT INTERESÓW

19. Rada uznaje, że jednym z największych zagrożeń związanych z podmiotem monitorującym jest ryzyko związane z bezstronnością. Rada zauważa, że takie ryzyko może wynikać nie tylko ze świadczenia usług na rzecz członków kodeksu, lecz również z szerokiego zakresu działań prowadzonych przez podmiot monitorujący na rzecz twórców kodeksów (zwłaszcza w sytuacji, gdy podmiot monitorujący jest podmiotem wewnętrznym) lub innych właściwych podmiotów danego sektora. W tym kontekście Rada zachęca IE ON do zmiany ogólnego brzmienia wymogu określonego w pkt 2.1 oraz do przedstawienia dodatkowych wyjaśnień i przykładów sytuacji, w których nie zachodzi konflikt interesów. Przykładem mogą być między innymi usługi, które mają charakter czysto administracyjny lub organizacyjny lub działania wspierające, które nie mają wpływu na bezstronność podmiotu monitorującego.

2.2.4 WIEDZA FACHOWA

20. W odniesieniu do noty wyjaśniającej w sekcji 3 projektu wymogów akredytacji IE ON („Wiedza fachowa”) Rada zauważa, że zgodnie z wymogami wytycznych każdy twórca kodeksu musi wykazać, „dlaczego jego propozycje dotyczące monitorowania są właściwe i operacyjnie wykonalne” (zob. pkt 41 wytycznych). W tym kontekście kodeksy monitorowane przez podmioty monitorujące będą musiały zawierać definicję niezbędnego poziomu wiedzy fachowej wobec podmiotów monitorujących w celu skutecznego prowadzenia działań monitorujących kodeks. W tym celu, aby ocenić poziom wiedzy fachowej wymagany przez podmiot monitorujący, co do zasady twórca kodeksu powinien wziąć pod uwagę takie czynniki, jak: wielkość danego sektora, różne wchodzące w grę interesy oraz ryzyko związane z czynnościami przetwarzania, których dotyczy kodeks. Byłoby to również istotne, jeżeli istniałoby kilka podmiotów monitorujących, ponieważ kodeks pomoże zapewnić jednolite stosowanie kryteriów w zakresie wiedzy fachowej przez wszystkie podmioty monitorujące obejmujące ten sam kodeks.
21. W odniesieniu do sekcji 3.3 projektu wymogów akredytacji IE ON oraz odniesienia do „doświadczenia operacyjnego, szkoleń i kwalifikacji”, zgodnie z wytycznymi (pkt 69), Rada zachęca IE ON do wyjaśnienia

w tekście samego wymogu, jakiego rodzaju doświadczenie operacyjne jest wymagane (tj. doświadczenie w zakresie monitorowania zgodności, np. w dziedzinie audytu, monitorowania lub zapewniania jakości).

22. W odniesieniu do sekcji 3.4 projektu wymogów akredytacji IE ON Rada uważa, że powinna ona być lepiej skoordynowana z sekcjami 3.1, 3.2 i 3.3, aby uniknąć nieporozumień w odniesieniu do zakresu sekcji 3.4 w związku z poprzednimi trzema. Rada zachęca zatem IE ON do wyjaśnienia związku między tymi sekcjami, określając, że podmiot monitorujący będzie musiał w każdych okolicznościach spełnić wymogi dotyczące wiedzy fachowej określone w sekcjach 3.1, 3.2 i 3.3, natomiast dalsze lub szczególne wymogi dotyczące wiedzy fachowej będą musiały zostać spełnione jedynie w przypadku, gdy przewiduje je kodeks postępowania.

2.2.5 USTANOWIONE PROCEDURY I STRUKTURY

23. Rada zauważa, że sekcje 4.2 i 4.3 projektu wymogów akredytacji IE ON odnoszą się do złożoności i związanego z tym ryzyka, w ramach kryteriów, które należy uwzględnić przy ocenie ustanowionych procedur monitorowania przestrzegania kodeksu przez członków kodeksu oraz okresowego przeglądu funkcjonowania kodeksu. W celu zachowania jasności Rada zachęca IE ON do doprecyzowania, że złożoność i ryzyko odnoszą się do danego sektora oraz do czynności przetwarzania danych, do których kodeks ma zastosowanie.
24. W odniesieniu do sekcji 4.2–4.5 projektu wymogów akredytacji IE ON Rada uważa, że można zapewnić pewien stopień jasności w odniesieniu do okresowego przeglądu. To, jak również znaczenie słów „okresowo” i „ad hoc” można by wyjaśnić w nocie wyjaśniającej, w szczególności podając przykłady.

2.2.6 PRZEJRZYSTE ROZPATRYWANIE SKARG

25. W odniesieniu do noty wyjaśniającej wprowadzonej na początku sekcji 5 projektu wymogów akredytacji IE ON („Przejrzyste rozpatrywanie skarg”) i jej ostatniego zdania Rada jest zdania, że należy określić, jakie są „inne działania monitorujące podmiotu monitorującego”. Rada zachęca zatem IE ON do wyjaśnienia, że termin ten odnosi się do działań monitorujących innych niż decyzje formalne.

2.2.7 KOMUNIKACJA Z IE ON

26. Zgodnie z notą wyjaśniającą zawartą w sekcji 6 projektu wymogów akredytacji IE ON „proponowane ramy dla każdego podmiotu monitorującego muszą umożliwiać skuteczne informowanie DPC (Komisji Ochrony Danych) o *wszelkich działaniach* prowadzonych przez podmiot monitorujący w zakresie monitorowania zgodności z kodeksem”. W tym kontekście Rada jest zdania, że należy wyjaśnić, iż IE ON nie powinien być informowany o każdym działaniu prowadzonym przez podmiot monitorujący. Rada podkreśla, że informowanie o każdym działaniu może stwarzać ryzyko przeciążenia IE ON nadmierną ilością informacji. Ta sama uwaga odnosi się do sekcji 6.2 oraz do wzmianki o „wyniku audytu, przeglądu lub badania zgodności członka kodeksu z kodeksem”, jak również do sekcji 6.3 oraz odniesienia do „procedury powiadamiania DPC o wszelkich skargach wniesionych przeciwko niemu”. W związku z tym Rada zachęca IE ON do odpowiedniej zmiany projektu i doprecyzowania, że co do zasady IE ON nie jest informowany o wszystkich skargach, działaniach, audytach, przeglądach lub postępowaniach prowadzonych wobec członków kodeksu.
27. W odniesieniu do sekcji 6.2 projektu wymogów akredytacji IE ON przedstawiony przykład wydaje się jednak sugerować, że dokumentacja dotycząca „audytu, przeglądu lub badania zgodności członka kodeksu z kodeksem” lub „przeglądu wcześniej dokonanych wyłączeń lub zawieszenia stosowania kodeksu” zostanie udostępniona IE ON na żądanie. Z samego tekstu wymogu nie wynika jednak jasno,

czy powiadomienie IE ON nastąpi z inicjatywy podmiotu monitorującego (tj. niezależnie od jakiegokolwiek wniosku ze strony ON), czy też na wniosek IE ON. W związku z tym Rada zachęca IE ON do zmiany przykładu w celu wyjaśnienia tej kwestii.

2.2.8 MECHANIZMY PRZEGLĄDU KODEKSU

28. Rada zauważa, że sekcja 7.3 projektu wymogów stanowi, iż podmiot monitorujący będzie stosował i wdrażał aktualizacje, zmiany lub rozszerzenia kodeksu. Ponieważ to na twórcy kodeksu spoczywa obowiązek aktualizacji kodeksu postępowania, Rada jest zdania, że w celu uniknięcia nieporozumień należy wprowadzić odniesienie do twórcy kodeksu. Na przykład w sekcji 7.3 projektu wymogów akredytacji IE ON można by wprowadzić następujące zmiany: „Podmiot monitorujący stosuje i wdraża aktualizacje, zmiany lub rozszerzenia Kodeksu, zgodnie z decyzją twórcy kodeksu”. Rada zachęca zatem IE ON do odpowiedniej zmiany projektu.

2.2.9 STATUS PRAWNY

29. W odniesieniu do sekcji 8 projektu wymogów akredytacji IE ON Rada zauważa, że w projekcie wymogów akredytacji nie ma przepisu, który stanowiłby wyrażnie, że podmiot monitorujący musi mieć siedzibę na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Rada jest zdania, że podmioty monitorujące muszą posiadać jednostkę organizacyjną na terenie EOG. Ma to na celu zapewnienie, by mogły one w pełni przestrzegać praw osób, których dane dotyczą, rozpatrywać skargi i być skutecznie nadzorowane przez właściwy organ nadzorczy, tak aby zagwarantować wykonalność przepisów RODO. Rada zaleca, aby IE ON wymagał od podmiotu monitorującego posiadania jednostki organizacyjnej na terenie EOG.
30. Zgodnie z wymogiem 8.2 projektu wymogów akredytacji IE ON podmiot monitorujący musi dysponować środkami finansowymi, aby zapewnić możliwość nałożenia kar pieniężnych na podmiot monitorujący zgodnie z art. 83 ust. 4 lit. c) RODO i ich wykonanie. Zdaniem Rady zdolność finansowa nie uniemożliwia akredytacji małych lub średnich podmiotów monitorujących. Wystarczy mieć zdolność prawną do bycia ukaranym karą pieniężną. Rada zachęca zatem IE ON do usunięcia tego wymogu lub złagodzenia jego brzmienia i odniesienia się ogólnie do obowiązków podmiotu monitorującego. Ponadto należy odpowiednio zmienić akapit trzeci przykładu przedstawionego w sekcji 8.3 projektu wymogów, a Rada zachęca do tego IE ON.
31. Jednocześnie Rada uważa, że dysponowaniu wystarczającymi środkami finansowymi i innymi zasobami powinny towarzyszyć procedury niezbędne do zapewnienia funkcjonowania kodeksu postępowania w czasie. Rada zachęca zatem IE ON do zmiany noty wyjaśniającej i dodania do niej odniesienia do finansowania długoterminowego.

3 WNIOSKI/ZALECENIA

32. Projekt wymogów akredytacji organu nadzorczego Irlandii może stwarzać ryzyko niespójnego stosowania akredytacji podmiotów monitorujących i konieczne jest wprowadzenie następujących zmian:
33. W odniesieniu do „uwag ogólnych” Rada zaleca, aby IE ON:

1. zmienił projekt w celu dokonania wyraźnego rozróżnienia między przykładami a wymogami.
34. W odniesieniu do „niezależności” Rada zaleca, aby IE SA:
1. zawarł odniesienie do odpowiedzialności (rozliczalności) podmiotu monitorującego;
 2. w sekcji 1.2.1 zawarł odniesienie do procedur zapewniających funkcjonowanie kodeksu postępowania w czasie;
 3. w sekcji 1.2.5 zawarł zobowiązanie podmiotu monitorującego do zapewnienia skutecznego monitorowania usług świadczonych przez jego podwykonawców.
35. W odniesieniu do „statusu prawnego” Rada zaleca, aby IE ON:
1. wymagał w sekcji 8, aby podmiot monitorujący posiadał jednostkę organizacyjną na terenie EOG.

4 UWAGI KOŃCOWE

36. Niniejsza opinia jest skierowana do organu nadzorczego Irlandii i zostanie podana do wiadomości publicznej zgodnie z art. 64 ust. 5 lit. b) RODO.
37. Zgodnie z art. 64 ust. 7 i 8 RODO IE ON w terminie dwóch tygodni po otrzymaniu niniejszej opinii informuje drogą elektroniczną przewodniczącego, czy podtrzymuje projekt decyzji, czy też go zmieni. W powyższym terminie przedstawi zmieniony projekt decyzji lub, w przypadku gdy nie zamierza się zastosować do opinii Rady, poda odpowiednie uzasadnienie niezastosowania się do całości lub części niniejszej opinii.
38. IE ON poinformuje Radę o ostatecznej decyzji w celu włączenia do rejestru decyzji rozpatrywanych w ramach mechanizmu spójności zgodnie z art. 70 ust. 1 lit. y) RODO.

W imieniu Europejskiej Rady Ochrony Danych

Przewodnicząca

(Andrea Jelinek)